

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 146/2016-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, zo sudcu Petra Brňáka a sudkyne Marianny Mochnáčovej prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti VULCANUS, s. r. o., Smaragdová 619/7, Žilina, zastúpenej advokátkou JUDr. Michaelou Macalákovou, Jána Milca 778/11, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti VULCANUS, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Žilina prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Okresný súd Žilina je p o v i n n ý uhradiť trovy konania obchodnej spoločnosti VULCANUS, s. r. o., v sume 296,44 € (slovom dvestodevät'desiatšesť eur a štyridsaťštyri centov) na účet jej právnej zástupkyne advokátky Michaely Macalákovej, Jána Milca 778/11, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2016 doručená s'ťažnosť obchodnej spoločnosti VULCANUS, s. r. o. (ďalej len „s'ťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013.

2. Z obsahu s'ťažnosti a jej príloh vyplynulo, že s'ťažovateľka je účastníčkou konania o zaplatenie sumy 2 509,38 € s príslušenstvom vedeného okresným súdom pôvodne pod sp. zn. 27 Ro 257/2013. Po vydaní platobného rozkazu a podaní odporu zo strany odporcu – obce Svederník (ďalej len „odporca“) bol platobný rozkaz zrušený, konanie bolo preradené do registra „C“ a vec bola pridelená zákonnému sudcovi na ďalšie konanie pod sp. zn. 8 C 305/2013. Do podania s'ťažnosti ústavnému súdu nebol vo veci určený ani jeden termín pojednávania, posledným úkonom v konaní bolo doručenie vyjadrenia s'ťažovateľky k odporu proti platobnému rozkazu z 15. januára 2014 a vec nie je právoplatne skončená.

3. S ohľadom na uvedenú nečinnosť okresného súdu sťažovateľka vyjadrila názor, že *„... je poškodená právnou neistotou, ako aj škodou, ktorá jej nezaplatením žalovanej čiastky vznikla a ktorá má aj nemalý dopad na jej podnikateľské výsledky v podobe možného zisku, o ktorý je ukrátená v dôsledku nedomoženia sa žalovanej sumy. ...*

Postup súdov v uvedenej právnej veci je neefektívny a nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania. K prieťahom v konaní nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov.“

V závere sťažnosti poukázala na podanie sťažnosti na prieťahy predsedovi okresného súdu a vyjadrenie podpredsedu okresného súdu, ktorý listom z 26. januára 2016 konštatoval dôvodnosť podanej sťažnosti a prieťahy v konaní.

4. V petite podanej sťažnosti následne sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 a prizná jej finančné zadostučinenie vo výške 10 000 €, ako i úhradu trov konania vo výške 296,44 €.

5. Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 146/2016-11 z 9. marca 2016 v zmysle dikcie ustanovenia § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť prijal na ďalšie konanie. Následne vyzval predsedu okresného súdu, aby sa k prijatej ústavnej sťažnosti vyjadril, aby v stanovenej lehote uviedol chronológiu úkonov súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 a zaslal príslušný podkladový spis okresného súdu. Zároveň ho požiadal o vyjadrenie, či trvá na tom, aby ústavný súd konal vo veci samej na verejnom ústnom pojednávaní, alebo či súhlasí s upustením od neho.

6. Predseda okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. 1 SprS 159/2015 doručeným ústavnému súdu 26. apríla 2016, v ktorom, argumentujúc chronológiou jednotlivých procesných úkonov okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013, uviedol, že predmetné konanie *„... nie je možné*

považovať za obzvlášť skutkovo náročné, aj keď sa nejedná o bežný občianskoprávny spor a v konaní je nevyhnuté uplatňovať aj prvky verejného práva.

Tak, ako som uviedol sťažovateľovi v odpovedi na jeho sťažnosť, v konaní boli zistené neodôvodnené prieťahy a sudca bol upozornený na plnenie si svojich povinností.

Musím však uviesť, že nečinnosť súdu nebola počas celých namietaných 28 mesiacov konania, ale zistená až v roku 2014 a 2015, kedy súd nevykonal úkony potrebné pre nariadenie pojednávania a meritórne prejednanie veci.

Vo veci bol určený termín pojednávania na deň 4. mája 2016. Sudca sa k sťažnosti nevyjadril.

Voči sudcovi bol podaný predsedom tunajšieho súdu, ako aj predsedníčkou Krajského súdu v Žiline disciplinárny návrh pre neplnenie si povinností sudcu. Žiaľ musím priznať, že k náprave nedošlo ani po tom, ako bola mnou vybavená sťažnosť sťažovateľa a sudca bol upozornený na plnenie si svojich povinností, termín pojednávania bol vytýčený až po doručení sťažnosti.

Pokiaľ Ústavný súd SR vzhliadne v postupe Okresného súdu Žilina neodôvodnené prieťahy v konaní, navrhujem, aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi primerané zadosťučinenie so zreteľom na uplatňovanú výšku nárokov a možnej ujmy, kedy neistota spôsobená sťažovateľovi postupom súdu by nemala suplovať nároky uplatnené v konaní.“.

Predseda okresného súdu zároveň ústavnému súdu oznámil, že súhlasí s upustením od verejného pojednávania o tejto ústavnej sťažnosti, a zaslal chronológiu vykonaných procesných úkonov v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013:

- „19.8.2013 - osobne podaný návrh na súde - zapísaný do reg. Rob*
- 23.8.2013 - z reg. Rob prevedený opatrením preds. súdu do reg. Ro*
- 24.9.2013 - zaslaná návrhov. výzva na zaplatenie súdneho poplatku za návrh*
- 7.10.2013 - vydaný vo veci platobný rozkaz*
- 30.10.2013 - vo veci podaný odpor proti PR*
- 11.11.2013 - spis prevedený z dôvodu odporu do reg. C*
- 9.1.2014 - doručovaný odpor + výzva na vyjadrenie N*
- 28.1.2014 - doručené na súd vyjadrenie N k odporcu*
- 4.2.2015 - predložený spis sudcovi na ďalší postup*
- 2.4.2016 - vo veci určený termín pojednávania na deň 4.5.2016.“*

7. Sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 1. júna 2016 oznámila svoj súhlas s prerokovaním a rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania.

Následne podaním z 10. júna 2016 ústavnému súdu oznámila, že na podanej ústavnej sťažnosti trvá v plnom rozsahu a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v požadovanej výške považuje za primerané a adekvátne priesťahom v konaní trvajúcim viac ako 2,5 roka. Zároveň ústavnému súdu oznámila, že pojednávanie nariadené na 4. máj 2016 bolo odročené bez prerokovania veci z dôvodu, že súdny spis napadnutého konania sa toho času zrejme nachádzal na ústavnom súde.

8. Ústavný súd následne so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde vo veci sťažnosti sťažovateľky upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. Z uvedeného dôvodu senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe podanej ústavnej sťažnosti, písomne podaného stanoviska okresného súdu, chronológie procesných úkonov okresného súdu a na základe predloženého súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 8 C 305/2013.

II.

9. Po vykonaní kontroly ústavnému súdu zaslanej chronológie procesných úkonov okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 (ďalej len „chronológia“) na základe obsahu okresným súdom predloženého na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu považoval ústavný súd skutočnosť uvedené v chronológii za preukázané.

10. Po prevedení súdneho spisu do registra „C“ z dôvodu podania odporu zo strany odporcu proti platobnému rozkazu bol na základe úpravy okresného súdu zo 7. januára 2014 sťažovateľke zaslaný odpor odporcu na vyjadrenie. Následne po 28. januári 2014, t. j. po doručení vyjadrenia sťažovateľky k podanému odporu, okresný súd vo veci neodôvodnene nekonal a spôsobil tak zbytočné priesťahy v konaní trvajúcim viac ako dva roky bez toho, aby vo veci vykonal čo i len jeden procesný úkon.

Termín pojednávania bol vo veci nariadený na 4. máj 2016 až v apríli 2016 po podaní ústavnej sťažnosti zo strany sťažovateľky a po jej doručení okresnému súdu.

Lustráciou ústavného súdu však bolo zistené, že termín pojednávania nariadený na 4. máj 2016 bol v dôsledku zapožičania súdneho spisu ústavnému súdu odročený na 8. jún 2016. Pojednávanie nariadené na 8. jún 2016 bolo následne odročené na 6. júl 2016.

III.

11. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

12. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

13. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

15. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

16. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z ustanovenia § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné vedomosti, ustanoví súd podľa § 127 OSP po vypočutí účastníkov znalca.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú:

- právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje,
- správanie účastníka súdneho konania a
- postup samotného súdu.

18. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľku (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

18.1 Predmetom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 C 305/2013 je zaplatenie sumy 2 509,38 € s príslušenstvom po preradení konania do registra „C“ v dôsledku podaného odporu proti platobnému rozkazu vydanému na návrh sťažovateľky zo strany okresného súdu (bod 2). Vec nie je zložitá z právneho ani skutkového hľadiska a patrí k štandardnej rozhodovacej činnosti s dostatkom stabilizovanej a rozsiahlej judikatúry.

18.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania účastníkov súdneho konania, ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by samotná sťažovateľka akýmkoľvek významným spôsobom prispela k zbytočným priet'ahom v konaní.

18.3 Napokon ústavný súd hodnotil samotný postup okresného súdu z hľadiska posudzovania, či v právnej veci sťažovateľky došlo k zbytočným priet'ahom.

Pokiaľ ide o hodnotenie postupu okresného súdu, ústavný súd zistil, že došlo k viac ako dvojročnej nečinnosti v konaní, ktorú možno charakterizovať ako zbytočné a najmä neospravedlňiteľné priet'ahy v konaní, a to v období od 28. januára 2014 (keď bolo okresnému súdu zo strany sťažovateľky doručené vyjadrenie k podanému odporu)

do 12. apríla 2016 (keď bol po podaní ústavnej sťažnosti vo veci nariadený termín pojednávania na 4. máj 2016).

Za celé súdne konania, t. j. od 11. novembra 2013, keď bol súdny spis prevedený z dôvodu podania odporu proti platobnému rozkazu do registra „C“, nebolo vo veci vykonané ani jedno pojednávania, čo ústavný súd považuje za ústavne neakceptovateľné.

19. Zbytočné prietahy v posudzovanom konaní okresného súdu priznal nielen jeho podpredseda vo vyjadrení k sťažnosti sťažovateľky na prietahy v konaní z 26. januára 2016, ale i samotný predseda okresného súdu vo vyjadrení k podanej ústavnej sťažnosti z 21. apríla 2016, keď okrem neodôvodnených prietahov v konaní zákonného sudcu poukázal i na podanie disciplinárneho návrhu voči zákonnému sudcovi pre neplnenie si zákonných povinností a na nečinnosť zákonného sudcu v posudzovanej veci i po upozornení vedenia súdu na neplnenie si svojich povinností.

20. Na základe uvedeného ústavný súd hodnotí postup okresného súdu v označenom konaní za taký, ktorý bol poznačený viac ako dvojročnou, ničím neospravedlnenou nečinnosťou okresného súdu a ktorý v konečnom dôsledku nesmeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky a prispel k celkovej dĺžke napadnutého konania (viac ako 3 roky) bez právoplatného skončenia veci.

V napadnutom konaní došlo k neodôvodneným prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou veci či v dôsledku správania účastníkov konania, ale výlučne v dôsledku nečinnosti okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

21. Vzhľadom na rozhodnutie ústavného súdu, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 305/2013 porušené, prikázal okresnému súdu napriek tomu, že sťažovateľka sa toho v petite sťažnosti nedomáhala, v súlade

s dikciou ustanovenia § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde vo veci konať bez zbytočných prietáhov a odstrániť tak stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci nachádza.

IV.

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

23. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

24. Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj jej žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľka žiadala, aby jej bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur (bod 4).

25. S prihliadnutím na doterajší priebeh konania, najmä však zohľadňujúc samotnú dĺžku konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 8 C 305/2013, ústavný súd vyslovil porušenie v sťažnosti označených práv sťažovateľky bez priznania primeraného finančného zadosťučinenia.

26. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľke, ktorá bola vo veci namietaného porušenia práva úspešná, vznikli trovy konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou.

27. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania, ktoré sťažovateľke v konaní pred ústavným súdom vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním.

28. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2015 je 139,83 € a hodnota režijného paušálu je 8,39 €. V roku 2016 základná sadzba odmeny za úkon právnej služby predstavuje sumu 143 € a hodnota režijného paušálu sumu 8,58 €.

29. Ústavný súd priznal sťažovateľke uplatnenú náhradu trov konania vo výške 296,44 € (bod 3 výroku tohto nálezu), hoci skutočná výška trov právneho zastúpenia by bola 299,80 €. S poukazom na výsledok konania totiž sťažovateľke vznikol nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby vrátane režijného paušálu spolu v sume 299,80 € takto:

- prevzatie a príprava zastúpenia v roku 2015 (t. j. 139,83 € + 8,39 €) a
- podanie ústavnej sťažnosti v roku 2016 (t. j. 143 € + 8,58 €).

30. Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky advokátky JUDr. Michaely Macalákovéj, [REDACTED] 778/11, Žilina (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

31. Ústavný súd nevyhovel v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadost'učinenie. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

32. Vzhľadom na znenie čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2016